

Vi måste gravsätta – men vi måste inte ha begravningsceremoni

Begravningslagen reglerar gravsättning och kremering. Den säger däremot ingenting om begravningen i övrigt. Hur vi väljer att ta avsked av den döde/döda anser lagen vara en helt privat angelägenhet.

Avskedet har många benämningar. Betydligt vanligare än "avsked" i dödsannonserna är "begravningsakt, begravningsceremoni, begravningsgudstjänst, jordfästning" eller enbart "begravning". "Borgerlig begravning" är också ett avsked av den döde/döda. Begravningslagen använder samlingsbegreppet begravningsceremoni.

Oavsett vad avskedet kallas är det inte obligatoriskt, det vill säga inte tvingande. Det är helt valfritt. Man kan ta avsked i en kyrka, i ett kapell, i en församlingssal, i hemmet, inomhus eller utomhus, i trädgården, på stranden, kanske vid den väntande graven på kyrkogården eller andra platser. Du har rätt till en lokal utan religiösa symboler. Kostnaden för den lokalen täcks då av begravningsavgiften. (Se sid. 5 och 9)

Vi har alltså stor frihet att göra avskedet precis så personligt som vi själva önskar. Avskedet kan emellertid också helt utelämnas. Stoftet förs då i sin kista från hemmet eller sjukhuset direkt till kyrkogården för gravsättning eller till krematoriet för kremering och senare gravsättning av askan.